



SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 0615

DOM
2012-11-27
Stockholm

Mål nr
M 1024-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2012-01-12 i mål nr M 3064-11, se bilaga A

KLAGANDE

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun
131 81 Nacka

Ombud:
Advokaten J C

MOTPART

AB Storstockholms Lokaltrafik
105 73 Stockholm

Ombud:
Advokaten T U

SAKEN

Utdömande av vite

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommuns yrkande om utdömande av vite för överträdelser den 24 och 26 maj 2011 avvisas.

2. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom förpliktas AB Storstockholms Lokaltrafik att till staten betala vite om 25 000 kr.

Dok.Id 1045067

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-15:00

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun (nämnden) har yrkat att mark- och miljödomstolens dom ändras så att AB Storstockholms Lokaltrafik (SL) förpliktigas att betala vite till ett belopp om 75 000 kr avseende överträdelser av ljudnivån vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen den 24, 26 och 31 maj 2011.

SL har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom och yrkat att nämndens talan om vite avseende överträdelser den 24 och 26 maj 2011 ska avvisas.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN**Nämnden**

Nämndens talan i mark- och miljödomstolen inkluderade även överträdelser andra dygn än den 31 maj 2011. Även om Mark- och miljööverdomstolen skulle anse att överträdelser den 24 och 26 maj 2011 inte fanns med i nämndens talan, så finns det enligt ärendelagen (1996:242) (ÄL) inget hinder för att utöka talan i Mark- och miljööverdomstolen. SL:s yrkande om avvisning ska därför ogillas.

Föreläggandet avser ett löpande vite i enlighet med 4 § första stycket viteslagen (1985:206), varför begränsningen i 9 § andra stycket inte är tillämplig och Mark- och miljööverdomstolen är oförhindrad att döma ut ett högre vitesbelopp än 25 000 kr.

Beträffande föreläggandets tydlighet borde det enligt nämndens mening inte finnas några tveksamheter om vad föreläggandet avser. Formuleringen ”Exempel på åtgärd för att uppfylla villkoret kan vara att begränsa hastigheten...” visar tydligt att villkoret är att innehålla en ljudbegränsning, inte att innehålla en hastighetsbegränsning. SL:s tidigare talan i samband med beslutet att utfärda föreläggandet och dess överprövning styrker att SL också förstått att så är fallet, då SL exempelvis åberopat beräkningar av vad som skulle krävas för att klara ljudbegränsningen och i inlagor till mark- och miljödomstolen hänfört sig till just ljudnivån. Mark- och miljödomstolens dom över föreläggandets giltighet visar ytterligare att nämndens tolkning av föreläggandet är den rätta.

Nämndens egen bullermätning från den 31 maj 2011 har genomförts med kalibrering före och efter mätningen samt med standarden för mätning av tågbuller. Mätningen, som alltså har utförts enligt gängse metod, visar att förelagd maximal ljudnivå överskreds vid fyra tillfällen den 31 maj 2011. Av den kontrollmätning som utförts av WSP och redovisats i en rapport den 28 juni 2011 framgår att överträdelser även skedde den 24 och 26 maj 2011. WSP:s rapport den 13 december 2010 visar vidare att det inte rör sig om engångsföreteelser, även om nämnden valt att inte yrka utdömande av vite för några andra tillfällen. Genom rapporter från ljudmätningar den 17 och 19 november 2010 har SL dessutom visat att man kan innehålla de maximala ljudnivåerna.

Föreläggandet har inte förlorat sin aktualitet och SL har haft tillräckligt med tid för att kunna efterkomma föreläggandet. Det yrkade beloppet om 75 000 kr är även i övrigt fullt skäligt.

SL

Nämndens yrkande om vite avseende överträdelser av föreläggandet den 24 och 26 maj 2011 är nytt i jämförelse med hur nämndens talan såg ut i mark- och miljödomstolen. Då ny sådan talan inte kan väckas i Mark- och miljööverdomstolen ska den avvisas. Vidare avser föreläggandet ett löpande vite i enlighet med 4 § andra stycket viteslagen och det maximala vitesbeloppet som kan dömas ut blir därför med tillämpning av 9 § andra stycket samma lag 25 000 kr. Med hänsyn till praxis är nämndens enda möjlighet att få mer än 25 000 kr i vite utdömt att väcka talan om varje överträdelse i skilda mål. Detta utgör en särreglering som gör att ÄL inte är tillämplig och tillkommande yrkanden i Mark- och miljööverdomstolen inte kan prövas.

Föreläggandet är så oklart att SL inte har kunnat veta vad som ålåg bolaget förutom att sänka hastigheten. Föreläggandet måste läsas mot bakgrund av miljöenhetens bedömning som låg till grund för det föreslagna föreläggandet. Där anges att ”Den enda åtgärd som bedöms rimlig och möjlig att sätta in snabbt med hänsyn till att banan ska konverteras till snabbspårväg inom några år, är att sänka hastigheten på den sträcka längs vilken de klagande är bosatta och på vilken de enligt miljöenhetens bedömning alltför höga maximala ljudnivåerna på upp till 89 dBA uppmätts.” Någon annan åtgärd

än hastighetsbegränsning har heller aldrig diskuterats. Om föreläggandet avser en skyldighet att innehålla ljudnivåer är det ändå inte så klart som kan krävas, då närmare geografiska punkter för var överträdelser ska konstateras inte är angivna. Det anges inte heller inom vilken del av en fastighet som ett överskridande ska konstateras, exempelvis ”i anslutning till sovrum” eller liknande.

Föreläggandet är vidare orimligt. Det grundar sig enbart på den bedömning som SL gjorde utifrån beräkningar och inte på faktiska mätningar av vilka hastighetsbegränsningar som skulle kunna leda till maximala ljudnivåer om 75 dBA. Beräkningarna visade vad man teoretiskt och maximalt skulle kunna åstadkomma genom hastighets-sänkningarna, som var den enda åtgärd som SL kunde åta sig. Det var därmed också den enda åtgärd som nämnden utgick ifrån och den enda åtgärd som diskuterades mellan parterna. Hastighetssänkningar var därför också det enda som SL hänförde sig till när föreläggandet prövades och som låg till grund för SL:s beräkningar av kostnader. Rimligheten av andra åtgärder än hastighetsbegränsning har sålunda inte prövats tidigare. Vid en hastighetsbegränsning om 30–40 km/h bidrar övriga ljudkällor så mycket till den totala ljudnivån att ytterligare sänkningar av tågtrafikens hastighet inte ger något säkert resultat. Det är också mycket vanskligt att göra beräkningar av ljudnivåer vid hastigheter under 30 km/h på grund av tillkommande ljud från övriga ljudkällor. Om föreläggandet ska tolkas som nämnden påstår omöjliggörs SL:s tågtrafik på Saltsjöbanan, då trafiken skulle behöva hålla en hastighet som underskrider 5 km/h.

SL har efterkommit föreläggandet då man inte överskridit de förelagda hastigheterna. Om föreläggandet ska anses avse ljudnivåer och inte hastighetsbegränsningar bestrids ändå att SL skulle ha gjort sig skyldig till överträdelser. SL godtar inte mätningssunderlaget avseende den 31 maj 2011, då det inte utförts av ett ackrediterat mätorgan och det även i övrigt saknas grundläggande uppgifter som visar att ljudmätningarna har genomförts på ett godtagbart sätt. Slutligen avser föreläggandet *beräknade* maximala ljudnivåer och det underlag som åberopats av nämnden till stöd för överträdelser avser *uppmätta* ljudnivåer, varför det inte kan ses som överträdelser.

Om domstolen skulle finna att SL gjort sig skyldig till överträdelser av föreläggandet bör vitesbeloppet jämkas till noll kronor, då de hastighetsbegränsningar som skulle krävas för att efterkomma föreläggandet omöjliggör trafik på Saltsjöbanan. Det skulle stå i strid med den samhällsnytta som verksamheten utgör. Verksamheten omfattas även av det av Trafikverket utpekade riksintresset avseende kommunikationer i Stockholms län. SL bestrider slutligen påståendet om att mätningarna från den 17 och 19 november 2010 visar att SL kan efterleva föreläggandet.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Avvisning

Nämnden har i sin ansökan till mark- och miljödomstolen i juni 2011 om utdömande av vite yrkat att ”få vitet i föreläggande den 11 juni 2008, om att tillse att den maximala ljudnivån vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen inte överstiger 75 dBA vid vägning FAST, utdömt”. Nämnden har därefter hänfört sig till innehållet i föreläggandet, uppgett att det vann laga kraft den 1 maj 2010 (vilket dock rätteligen skedde den 12 maj 2010) och sedan hänvisat till den ljudmätning som utförts den 31 maj 2011.

Efter SL:s svaromål, i vilket SL angett att man uppfattar att nämnden yrkar att vite ska utdömas med 25 000 kr för påstådd överträdelse den 31 maj 2011, har nämnden uppgett att man vill att mark- och miljödomstolen ska avgöra vilket vitesbelopp som ska dömas ut, beroende på vilken bedömning domstolen gör av hur många dygn som ljudnivån har överträtts sedan beslutet vann laga kraft. Nämnden har därefter anfört bl.a. följande: *”Förutom de uppgifter som finns i ansökan om utdömande av vite kan rapport från ljudmätning den 23 augusti – 29 september 2010, gjord av WSP på uppdrag av SL, användas. De förnyade klagomål på hög ljudnivå och att hastigheten inte hålls, som ledde fram till nämndens bullermätning den 31 maj 2011, framfördes i början av april 2011. Enligt den information som nämnden hittills tagit del av finns det skäl att anta att ljudnivån fortfarande överskrids.”* Nämnden har inte närmare preciserat vilka dygn som man gör gällande att SL gjort sig skyldig till överträdelser av föreläggandet innan mark- och miljödomstolen avgjort målet.

Nämndens yrkande har sålunda varit oklart och inte preciserat vare sig med vilket belopp eller för vilka datum utöver påstådd överträdelse den 31 maj 2011 som nämnden yrkade att vite skulle dömas ut. Överträdelser den 24 och 26 maj 2011 har inte uttryckligen nämnts eller ens aktualiserats genom att utredning avseende ljudnivåer under dessa dygn har åberopats. Nämnden kan därmed enligt Mark- och miljööverdomstolens mening inte anses ha yrkat vite för överträdelser den 24 och 26 maj 2011 i mark- och miljödomstolen.

Enligt 4 kap. 2 § och 5 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar ska lagen (1996:242) om domstolsärenden (ÄL), med vissa angivna undantag, tillämpas i mål om viten. ÄL innehåller ingen bestämmelse som hindrar en part från att ändra talan i högre rätt. I förarbetena till ÄL anges bl.a. att man för sökanden i och för sig skulle kunna uppställa regler av i huvudsak det slag som 13 kap. 3 § rättegångsbalken innehåller beträffande tvistemål, men att det torde vara relativt sällsynt att en part under ett pågående förfarande faktiskt behöver ändra sig och att tillåtligheten av en ändring inte alltid bör lösas på det sätt som gäller för tvistemål. Vidare anges att det beträffande den då gällande lagstiftningen (lagen [1946:807] om handläggning av domstolsärenden) visserligen hade antagits att tvistemålsreglerna i princip var tillämpliga, men att åtskilliga typer av domstolsärenden företer särdrag inte minst till följd av den speciella officialprövningsskyldighet för domstolen som kan rymmas inom ärendet. Därefter sägs att det dock närmast är en självklarhet att en part inte ens i ett indispositivt ärende kan tillåtas att ändra sig till att behandla vad som i processrättslig mening är en annan sak än den ursprungliga (prop. 1995/96:115 s. 100 f.).

Prövningen av om någon har brutit mot ett föreläggande företer likheter med motsvarande prövning i ett brottmål av om en brottslig gärning blivit begången. Kraven på vad som ska anses utgöra en ny sak måste ses i ljuset av detta. Nämndens yrkande om utdömmande av vite för överträdelser den 24 och 26 maj 2011 ska därför avvisas, då det får anses utgöra en annan sak än vad som var föremål för prövning i mark- och miljödomstolen.

Utdömande av vite

Är föreläggandet tillräckligt tydligt?

I nu aktuell del i föreläggandet åläggs SL att ”tillse att den maximala ljudnivån vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen inte överstiger 75 dBA vid vägning FAST”. Vitessanktionen är också enligt ordalydelsen knuten till skyldigheten att innehålla denna ljudnivå; ”Beslutet förenas med ett löpande vite om 25 000 kr per dygn som den maximalt tillåtna ljudnivån överskrids vid minst ett tillfälle.”

Hastighetsbegränsningar nämns visserligen som ett exempel på en åtgärd som SL kan välja att vidta för att uppfylla villkoret, men det kan enligt Mark- och miljööverdomstolens bedömning inte råda något tvivel om att föreläggandet avser en skyldighet att innehålla ljudnivåer och inte hastighetsbegränsningar. Den omständigheten att upprinnelsen till föreläggandet var klagomål på buller talar även starkt för att SL också måste ha uppfattat det just så. Mark- och miljödomstolen har i sin dom över föreläggandets giltighet också gjort klart att föreläggandet inte kan anses fullgjort genom att SL vidtar den åtgärd som angetts som exempel på möjlig åtgärd, utan innebär att åtgärder ska vidtas så att den angivna maximala ljudnivån inte överskrids. Vilka dessa åtgärder är står SL fritt att välja och hastighetsbegränsning respektive bullerskärm är endast nämnda i föreläggandet som exempel på möjliga åtgärder som kan vidtas på sträckan Saltsjö-Järla – Storängen respektive vid bostadshus på fastigheten X.

Föreläggandet kan alltså sammanfattningsvis inte anses vara otydligt beträffande vad som ålagts SL. Att hastighetsbegränsning skulle vara den enda åtgärd som har diskuterats mellan nämnden och SL och den enda åtgärd som SL hänfört sig till vid överklagandet av föreläggandet förändrar inte den bedömningen. Inte heller av någon annan anledning kan föreläggandet anses vara så otydligt att det inte kan läggas till grund för en prövning av utdömande av vite.

Är föreläggandet orimligt?

Föreläggandets giltighet har prövats i den process som avslutades i och med att dåvarande Miljööverdomstolen den 12 maj 2010 beslutade att inte meddela

prövningstillstånd i mål nr M 3659-10. Föreläggandet hade därmed både till form och till innehåll funnits vara godtagbart och ansetts kunna läggas till grund för ett beslut eller en dom om utdömande av vite. För att det nu, i prövningen av utdömande av vite, ska finnas anledning att göra en annan bedömning av rimligheten i de förpliktelser som ålagts SL genom föreläggandet ska den tidigare bedömningen vara både väsentligt och uppenbart felaktig (se Rune Lavin, Viteslagstiftningen En kommentar, andra upplagan, s. 112 med hänvisningar). Vad SL har anfört leder dock enligt Mark- och miljööverdomstolen inte till någon sådan slutsats.

Har SL överträtt föreläggandet?

Frågan är då om SL har begått en överträdelse av föreläggandet den 31 maj 2011. SL har bestritt detta med hänvisning till att mätningen inte har utförts av ett ackrediterat mätorgan och det även i övrigt saknas grundläggande uppgifter som visar att ljudmätningarna har genomförts på ett godtagbart sätt. Mark- och miljööverdomstolen bedömer dock att det inte finns någon anledning att ifrågasätta nämndens egen mätning den 31 maj 2011 – vilken har angivits ha skett med kalibrering före och efter mätningen samt med standarden för mätning av tågbuller – och anser att den kan läggas till grund för bedömningen av vad som varit de faktiska ljudnivåerna.

Vidare har SL gjort gällande att föreläggandet avser beräknade ljudnivåer medan de av nämnden påstådda överträdelserna utgörs av uppmätta ljudnivåer, varför den åberopade utredningen inte kan anses visa att överträdelser har skett. Det saknas i och för sig anledning att anta annat än att den maximala ljudnivå som anges i föreläggandet grundar sig på teoretiska beräkningar av ljudnivåer. Detta innebär dock inte att föreläggandet avser en skyldighet att uppfylla teoretiskt beräknade ljudnivåer; SL:s skyldighet är givetvis att faktiskt innehålla den angivna maximala ljudnivån. Då det saknas anledning att ifrågasätta nämndens uppgifter om uppmätta ljudnivåer den 31 maj 2011 är det visat att SL överträtt föreläggandet vid fyra tillfällen under detta dygn. Överträdelsen motsvarar enligt föreläggandet ett vite om 25 000 kr. Mark- och miljööverdomstolen finner det inte heller visat att det finns särskilda skäl för jämkning av vitet. SL ska därför förpliktas att till staten betala vite om 25 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast den 18 december 2012.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark och Malin Wik,
tf. hovrättsassessorn Helen Blomberg, referent, samt f.d. miljörådet Sven Bengtsson.
Domen är enhällig.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Jeanette Björk.



NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2012-01-12
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr M 3064-11

SÖKANDE

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun
131 81 Nacka

MOTPART

AB Storstockholms Lokaltrafik, 556013-0683
105 73 Stockholm

SAKEN

Utdömande av vite

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår ansökan om utdömande av vite.

Mark- miljödomstolen avslår yrkandena om rättegångskostnader och sammanträde.

Dok.Id 257404

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00

BAKGRUND

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun beslutade den 11 juni 2008 att förelägga AB Storstockholms Lokaltrafik (SL), att vidta skyddsåtgärder mot buller från tågtrafiken på sträckan Saltsjö-Järla – Storängen enligt följande villkor.

1. Tillse att den maximala ljudnivån vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen inte överstiger 75 dBA vid vägning FAST. Exempel på åtgärd för att uppfylla villkoret kan vara att begränsa hastigheten till ca 45 km/h för tågsätt som innehåller 4 vagnar eller fler samt till ca 50 km/h för tågsätt om 2 vagnar.

2. Vidta åtgärder så att den maximala ljudnivån vid bostadshus på fastigheten X inte överstiger 75 dBA vid vägning FAST. Exempel på åtgärd för att uppfylla villkoret kan vara att uppföra en spårnära skärm som komplement till hastighetsbegränsningen enligt villkor 1. Skärmen ska i så fall förses med ljudabsorbent på den sidan som vetter mot spåret.

Beslutet förenades med ett löpande vite om 25 000 kr per dygn som den maximalt tillåtna ljudnivån överskrids vid minst ett tillfälle. Beslutet har vunnit laga kraft.

YRKANDEN M.M.

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden har yrkat att SL ska förpliktas att betala vite och att mark- och miljödomstolen ska avgöra vilket vitesbelopp som ska dömas ut, beroende på vilken bedömning domstolen gör av hur många dygn som ljudnivån har överträtts vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen sedan beslutet vann laga kraft den 1 maj 2010. Till stöd för yrkandet har nämnden anfört bl.a. följande. Den 31 maj 2011 mättes ljudnivån från tågtrafiken på Saltsjöbanan vid uteplats på Y. Följande maximala ljudnivåer uppmättes i läge "FAST": 82 dBA kl. 13:15 mot Saltsjöbaden, 78 dBA kl. 13:18 mot Stockholm, 82 dBA kl. 13:24 mot Saltsjöbaden och 82 dBA kl. 13:36 mot Stockholm. Mätningen utfördes som en +6-dB-mätning med mikrofonen tejpad på verandadörr närmast Saltsjöbanan.

SL har bestritt yrkandet om utdömande av vite samt yrkat ersättning för rättegångskostnader och att sammanträde ska hållas. Till stöd för sitt bestridande har SL anfört bl.a. följande.

SL har inte överträtt meddelat föreläggande utan har tillsett att begränsa hastigheten för trafikerande tågsätt på sätt som föreskrivs i föreläggandet. I den process som följde på nämndens beslut om att meddela föreläggandet har länsstyrelsen och miljödomstolen i anledning av SL:s överklagande slagit fast att föreläggandet om hastighetsbegränsning varit skäligt. Varken i nämnden, länsstyrelsen eller miljödomstolen har annan åtgärd för att efterkomma föreläggandet varit föremål för prövning. SL har således genom att tillse att hastigheten sänkts på förelagt sätt efterkommit föreläggandet, som anger att sådan sänkning innebär att villkoret i föreläggandet uppfylls.

Skulle domstolen finna att föreläggandet kunde omfatta skyldighet att vidta annan åtgärd än hastighetssänkning är föreläggandet inte tillräckligt tydligt för att läggas till grund för utdömande av vite. Härvid bör särskilt beaktas att frågan om utdömande av vite prövas med utgångspunkt i de processuella regler och övriga förutsättningar som gäller för brottmål. Vidare bör framhållas att den praxis som växt fram avseende utformningen av villkor slår fast att en myndighet i samband med meddelande av visst villkor som innehåller begränsningsvärde måste vara övertygad om att sådant värde kan innehållas genom viss åtgärd som behandlats i målet eller ärendet. Den otydlighet som finns i föreläggandet ska då inte lastas SL, utan det bör åvila nämnden att utfärda nytt föreläggande om annan åtgärd kunde aktualiseras.

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden har i yttrande anfört bl.a. följande. De otydligheter som SL nu hävdar finns i föreläggandet har inte framförts av någon av de överprövande instanserna. SL har inte heller själva framfört detta i överklagningsprocessen. SL har överträtt föreläggandet, som innebär att ljudnivån 75 dBA maximal ljudnivå vid bostad ska klaras. Det bör stå verksamhetsutövaren fritt att välja åtgärd för att uppnå nivån i föreläggandet och att det är olyckligt om

tillsynsmyndigheten skulle låsa verksamhetsutövaren vid en viss åtgärd. Nämnden har också framfört till SL att det är ljudnivån som ska klaras och att om det inte räcker med sänkt hastighet ska ytterligare åtgärder vidtas. SL har enligt vad de framfört till nämnden också sänkt hastigheten mer än vad som anges i föreläggandet. SL ska se till och förvissa sig om att den maximala ljudnivån 75 dBA inte överträds.

DOMSKÄL

SL har förelagts att vidta skyddsåtgärder mot buller från tågtrafiken på sträckan Saltsjö-Järla – Storängen enligt bl.a. följande villkor.

Tillse att den maximala ljudnivån vid bostäder belägna längs sträckan Saltsjö-Järla – Storängen inte överstiger 75 dBA vid vägning FAST. Exempel på åtgärd för att uppfylla villkoret kan vara att begränsa hastigheten till ca 45 km/h för tågsätt som innehåller 4 vagnar eller fler samt till ca 50 km/h för tågsätt om 2 vagnar.

SL har anfört att föreläggande har följts då de har tillsett att begränsa hastigheten för trafikerande tågsätt på sätt som föreskrivs och därmed vidtagit den åtgärd som nämnden angett som exempel på hur föreläggandet kan efterkommas. Miljö- och stadsbyggnadsnämnden har angett att föreläggandet innebär att ljudnivån 75 dBA maximal ljudnivå vid bostad ska klaras och att det bör stå verksamhetsutövaren fritt att välja åtgärd för att uppnå nivån i föreläggandet samt att nämnden har framfört till SL att det är ljudnivån som ska klaras och att om sänkt hastighet inte räcker ska ytterligare åtgärder vidtas.

För att ett föreläggande ska kunna läggas till grund för en dom om utdömande av vite krävs att det ur föreläggandet tillräckligt tydligt går att utläsa vad som åligger adressaten att utföra. Mark- och miljödomstolen konstaterar att föreläggandet utifrån formuleringen av det aktuella villkoret går att tolka både som att det är tillräckligt att SL utför de åtgärder som anges som exempel för att tillse att den maximala ljudnivån inte överstiger 75 dBA och som att det är ljudnivån som ska klaras innebärande att om sänkt hastighet inte är tillräcklig ska ytterligare åtgärder

vidtas. Med hänsyn till att det inte tillräckligt tydligt går att utläsa vad som åligger SL att utföra är det domstolens uppfattning att föreläggandet inte kan ligga till grund för ett utdömande av vite. Ansökan ska därför avslås.

SL har yrkat ersättning för rättegångskostnader. Rättegångskostnader förekommer inte i denna typ av mål, jmf. 32 § lag (1996:242) om domstolsärenden (ÄL), 4 kap. 2 § och 5 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar. Yrkandet ska därför avslås.

SL har även yrkat att sammanträde ska hållas i målet. Då sammanträde enligt 14 § ÄL inte behöver hållas om avgörandet inte går parten emot ska yrkandet avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 1](#) (DV 426)

Överklagande senast den 2 februari 2012. Prövningstillstånd krävs.

Lars Kock Jalvemyr

Jan-Olof Arvidsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lars Kock Jalvemyr, ordförande, och tekniska rådet Jan-Olof Arvidsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Natalié Lindenstrand.